

Negativt, eller uantageligt lavt privatforbrug

er SKATs skøn rimelige?

SKAT kan, hvis der er grundlag derfor, foretage skønsmæssige forhøjelser, hvis det konstateres, at skatteyderen må have haft indkomster, der ikke er selvangivne, som følge af negativt eller uantageligt lavt privatforbrug, men hvornår er et privatforbrug uantageligt lavt, og hvad er et rimeligt og sædvanligt privatforbrug?

Det er umiddelbart en meget konkret vurdering, der bunder i skatteyderens personlige forhold, og ønsker til livsførelse, men SKAT har i en række sager anvendt en systematik, hvorefter SKAT har foretaget en skønsmæssig forhøjelse af skatteyderens ansættelse baseret på at skatteyderen skal have et privatforbrug, der modsvarer Danmarks Statistiks gennemsnitsforbrug.

Har skatteyderne ikke haft det, eller har anvendelse af dette gennemsnit i beregningerne ført til et negativt privatforbrug, har SKAT forhøjet med differencen mellem det beregnede privatforbrug og gennemsnitsforbruget i henhold til Danmarks statistik.

Det kan f.eks. være tilfælde, hvor skatteyderen – groft forenklet – alene har haft kr. 150.000 til privatforbrug, og hvor Danmarks statistiks gennemsnit siger kr. 344.369, hvilket medfører en forhøjelse med differencen, hvis skatteyderen ikke kan redegøre for, hvor pengene kommer fra, eller at han har haft et lavere privatforbrug.

Det kan også være de tilfælde, hvor SKAT i forbindelse med SKATs beregninger har lagt det ind som en forudsætning, at skatteyderen har brugt kr. 344.369 til privatforbrug, hvorefter skatteyderens privatforbrug bliver negativt. Her bliver resultatet det samme, skatteyderen bliver forhøjet med det negative privatforbrug.

Det kan f.eks. ske, hvis skatteyderen har sparet kr. 50.000 op, og har haft kr. 200.000 i disponibel indkomst. Herefter vil der kun være kr. 150.000 til forbrug og finder SKAT, at der minimum skulle være brugt kr. 344.369, mangler der kr. $344.369 - \text{kr. } 150.000 = \text{kr. } 194.369$ i indkomst, som vil udløse beskatning.

SKATTESAGSADVOKATERNE ApS

I begge tilfælde vil forhøjelsen ske ud fra den betragtning, at forbruget skal være kr. 344.369, for det viser gennemsnittet af alle danskeres forbrug.

Det er således ikke længere alene et spørgsmål om, hvorvidt privatforbruget er negativt eller uantageligt lavt (nærmest ikke eksisterende), men også et spørgsmål om, hvorvidt det beregnede privatforbrug står i forhold til Danmarks statistiks opgørelse af danskernes gennemsnitlige privatforbrug.

Der er meget, der kan tale for, at SKAT tager udgangspunkt i officielle gennemsnit, da de alt andet lige bygger på et bredere statistisk grundlag og umiddelbart sikrer et objektivt, konstaterbart udgangspunkt for det konkrete skøn.

Dette kræver dog, at to betingelser er opfyldte. For det første, at SKAT forholder sig til de konkrete omstændigheder, der kan begrunde et langt lavere privatforbrug, f.eks. langvarige hospitalsindlæggelse, sygdom i øvrigt, eller en dokumenteret meget spartansk livsførelse.

Det kræver også, at SKAT sætter et acceptabelt privatforbrug i forhold til den indkomstgruppe skatteyderen konkret befinder sig i, og det er her problemerne opstår, idet det kan konstateres, at SKAT i en række tilfælde uden videre anvender det generelle gennemsnit beregnet af Danmarks statistik.

Det gælder eksempelvis for en familie på 2 voksne under 60 år, uden børn, at det gennemsnitlige privatforbrug i 2015 var kr. 344.369 om året ifølge Danmarks statistik, FU51.

Det SKAT imidlertid overser, er at dette gennemsnit er beregnet på baggrund af alle indkomstgrupper, hvorfor der er en lang række husstande, der aldrig vil have en indtægt, der muliggør et privatforbrug i denne størrelsesorden, samtidig med, at der vil være familier, hvis indkomster muliggør et langt større privatforbrug, end det beregnede gennemsnit.

Et gennemsnitligt privatforbrug må forudsætte en gennemsnitlig indkomst, idet f.eks. to voksne studerende under 60 år uden børn ikke vil have kr. 344.369 til forbrug, hvorimod et par med meget høje indkomster omvendt vil have et væsentligt højere rådighedsbeløb til privatforbrug, og dermed med meget stor sandsynlighed vil ligge over dette gennemsnit.

Det er netop derfor, at der er tale om et gennemsnitligt privatforbrug, idet det er gennemsnittet i forhold til det statistiske materiale, der indgår i opgørelsen over privatforbruget, herunder oplysninger om husstandsindkomsten.

Vil SKAT således tillægge Danmarks statistiks gennemsnitstal nogen værdi, vil det naturligvis kræve, at der i det mindste anvendes det absolut mest relevante parameter - hvad er det gennemsnitlige privatforbrug sat i forhold til den indkomstklasse skatteyderen ligger i?

Tages der ikke højde herfor, vil Danmarks statistiks gennemsnitsforbrugsberegning kunne anvendes til at forhøje samtlige husstandes indkomst, såfremt det af SKAT opgjorte/beregnete privatforbrug ikke er lig med eller over det generelle gennemsnitlige privatforbrug.

Det vil formentlig komme som noget af en overraskelse for alle landets kontanthjælpsmodtagere, dagpengemodtagere, førtidspensionister, folk på integrationsydelse, studerende på SU, lavtlønsfamilier m.v., at deres indkomst principielt skulle kunne forhøjes, så den giver mulighed for et privatforbrug på det generelle gennemsnit.

SKATTESAGSADVOKATERNE ApS

Et acceptabelt privatforbrug for et par på SU, skal eksempelvis følge gennemsnittet for den indkomstgruppe, de pågældende SU-modtagere ligger i.

Det gælder omvendt, at kan SKAT påvise et privatforbrug for et par på SU, der ligger på eller over det generelle gennemsnit, må dette par nødvendigvis have andre indtægter end de selvangivne, som SKAT ikke kender til, da deres "officielle" indkomst ikke giver mulighed for et privatforbrug i den størrelsesorden.

Det samme gør sig gældende, hvis parret har negativt privatforbrug, eller et privatforbrug af helt underordnet karakter sat i forhold til den indkomst de har. Men her er det igen et underordnet privatforbrug sat i forhold til den indkomstgruppe disse tilhører.

Derudover er Danmarks statistiks tal under alle omstændigheder i øvrigt uegnet til at danne baggrund for skønsmæssige ansættelser, idet de indkomstspænd, Danmarks statistik anvender, er alt for brede i forhold til beregning af en skønsmæssig indkomst, og dermed et privatforbrug, der er rimeligt til at undersøge, om skatteyderne har udeholdt indkomster.

Det følger af, at det gennemsnitlige forbrug for skatteydere med en husstandsindkomst i 2015 på 298.000 kr. eksempelvis er 173.516 kr. medens gennemsnittet for en husstand med en indkomst på kr. 302.000 er 246.408 kr.

Det skyldes, at Danmarks statistik skifter interval lige ved 300.000 kr., idet intervallerne hedder 150.000 – 299.999 kr. og 300.000 – 499.999 kr.

Problemet hermed er blot, at en husstand der tjener 302.000 kr. frem for 298.000 kr. ikke har 72.891 kr. mere til forbrug om året, hvilket viser svagheden ved anvendelse af Danmarks statistiks tal som baggrund for skønsmæssige forhøjelser – idet tallene alene viser, hvad forbruget gennemsnitlig er indenfor de enkelte intervaller, og ikke hvad et gennemsnitsforbrug er, givet at der eksempelvis er en indtægt på præcist hhv. 298.000 kr. eller 302.000 kr.

Alene af den grund er beregningerne fra Danmarks statistik, anvendt ukritisk, uegnet til at foretage skattemæssige ansættelser/indkomstforhøjelser.

Har du modtaget en forhøjelse af din skatteansættelse baseret på en privatforbrugsberegning, så tøv ikke med at kontakte os for en vurdering af din sag.

Kontakt Advokat Tobias Stenkær Albrechtsen på 70 20 33 13 eller tsa@skattesagsadvokaterne.dk

